

йди ти, снѹ Кубо, за чередою,
а я ляжѸ собѣ з бѣдою.

Цыгѹ мовѹ:

а не тутъ ¹⁾ тобѣ, стара собако, лежатѹ:
подобно тобѣ треба за товарѹ ганятѹ.
а то стара собака лежачи прѣе,
добре що на тебе вѣтеръ не вѣе,
ѡсь ²⁾ я тебе нагрѣю,
якъ сѹ умѣю:
ковендара на три лѣса
на дрѹгѹ бѣкъ ѡбернѹся!

ПастѸхъ кричѹ:

гвалтъ, снѹ Кубо,
подобн<о> на мене прѹйшла лѹхая згуба.
Онѹ зри ниже.

Литвѹ уходитъ ѹ мовитъ. *Зри на . . .* ³⁾

ГѸдѸць, ахъ гудуць, истѹно гудѸць.
гето, кажѸ^т, агглі паюць
гето, кажѸ^т, Хрѹсѹ народѹся,
л. 2. гето, кажуць, весь || мѹръ звеселився*;
що то сей ноцѣ со снѹ пробѸдѣвся,
а золотѹ дощикъ з небіесѹ спуствѹся,
и теперъ нѹ все по борѸ ходѣць,
ѡ теперъ намъ рожкѣ салѣць.
ахъ беда, панове людзіе,
нѣвѣдаю, што цѣперъ з мене будіе,
ахъ поглядѣте,
якой бабкѹ ко мнѹ приведзѣць.

1) Вѹ рукописи первоначально: «а тутъ . . .».

2) Рук. «ѡсь».

3) Заклеено.